

H.1. ALGEMENE INLEIDING: Gehoorzaamheid in verantwoordelijkheid

"Hier sta ik, ik kan niet anders"

Deze historisch geworden woorden van Luther typeren misschien wel het beste de positie van een christen-politicus in het Europarlement, als het straks eenmaal zover is - Deo Volente. Hij zal daar (moeten) staan uit gehoorzaamheid, in verantwoordelijkheid aan de Here God.

Werk en woorden van deze hervormer, tesamen met die van andere hervormers die opriepen tot een terugkeer tot het levend Woord van God en tot gelovige overgave aan Hem, hebben door Gods' zegen een golf van waarachtige, geestelijke en maatschappelijke hervorming en vernieuwing (=reformatie!) over Europa doen gaan.

Het zou hoogmoedig zijn om iets dergelijks te verwachten van een bijbelgetrouw geluid in het Europarlement te Straatsburg. Maar toch: het leven van Luther maakt duidelijk wat God kan en wil doen met het werk van wie Hem gehoorzaamt. Niet om de macht, noch om het getal, maar om Gods' gezag en eer moet het gaan, ook in de Europolitiek.

Europa is op drift. Europa is de koers kwijt. Christenen hebben in gehoorzaamheid de weg te wijzen om tot vernieuwing en perspectief te komen; luisteren naar Gods' Woord en doen wat Hij van ons vraagt. Jezus Christus is ook Koning over Europa!.

Een dergelijke (geloofs-)houding staat haaks op de hoge idealen, die menigeen heeft omtrent een verenigd Europa. Aanvankelijk ging het in de europese samenwerking enkel om het veiligstellen van industriële belangen (de EGKS: 1950/51 Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal). Vervolgens - een stapje verder - richtte men zich op versterking van de europese economie, althans voor de aangesloten landen (de EEG: 1957/58 Europese Economische Gemeenschap, een 'douane-unie' van zes naties, de Benelux, Frankrijk, Duitsland en Engeland, inmiddels uitgebreid tot tien).

Geleidelijk aan echter heeft de wens tot politieke eenwording gestalte gekregen; vandaar dat men inmiddels is gaan spreken over een Europese Gemeenschap (EG).

De wens is wel de vader van de gedachte in deze benaming. De kulturele en religieuze verschillen tussen de diverse europese naties zijn immers te groot dan dat men van een gemeenschap zou kunnen spreken.

Men neme slechts een Zuid-Europees land als Italië of Griekenland in gedachten tegenover een Noord-Europees land als Engeland of Nederland; zowel de religieuze als de kulturele verschillen zijn maar al te duidelijk.

Men denke ook aan de herhaalde europese crises; de oorzaken daarvan zijn niet alleen maar van financiële aard. Daar is meer aan de hand.

Het streven naar europese eenheid lijkt eerder te zijn ingegeven door de begeerte om een derde of vierde grootmacht te vormen naast Amerika, Rusland of China, dan door de bijbelse opdracht om ook de samenleving in verantwoordelijkheid en uit gehoorzaamheid aan God de Here, tot ontplooiing te doen komen. De RPF wil de weg van gehoorzaamheid volgen, liever dan die van het verlangen naar grootheid en macht.

Vandaar dat de RPF weliswaar positief staat tegenover samenwerking op economisch, sociaal, militair, kultureel, ja ook op politiek gebied, maar daarentegen een Europese staatkundige eenwording volstrekt onaanvaardbaar acht.

In ons nationaal verkiezingsprogramma 1982-86 stond te lezen 'Nederland zal zich in de europese politiek kritisch moeten opstellen ten aanzien van samenwerkingsvormen die de eigen verantwoordelijkheid van de afzonderlijke staten uithollen of afwentelen op de EG'.

Het gaat daarbij niet om de eigen verantwoordelijkheid of de nationale zelfstandigheid als een doel in zichzelf. Wél is het onze diepe overtuiging, dat de mogelijkheden om God de Here te dienen meer gewaarborgd zijn ingeval van niet meer dan een samenwerkingsverband van tien zelfstandige europese staten dan ingeval van een europese unie met misschien zelfs een supra-nationale regering.

De vrijheid aan God te gehoorzamen kan dan al gauw op het spel staan!

De RPF beschouwt de europese samenwerking dan ook als een bondgenootschap van 10 zelfstandige staten - een 'confederatie', en niet als een 'superstaat of 'federatie'.

We menen, dat we de gelegenheid niet voorbij mogen laten gaan, om ook in het centrum van de europese samenwerking, in het parlement te Straatsburg, te verwijzen naar de Koning der koningen, de Redder der wereld, en naar Zijn wetten ten leven.

Ook in de europese politiek komt het aan op het inbrengen én (praktisch) uitwerken van een christelijke visie op overheid en samenleving, evenals dat in de nationale politiek het geval is. Elke overheid staat in dienst van God en heeft in de eerste plaats aan Hem verantwoording af te leggen.

'Uit gehoorzaamheid in verantwoordelijkheid', nietwaar?!

Met betrekking tot de europese samenwerking hanteert de RPF de volgende uitgangspunten:

H.2. INTERN - europese zaken

Het verwezenlijken van een nationaal beleid is op diverse terreinen gediend met een gemeenschappelijk Europees beleid. De RPF staat in beginsel positief tegenover een voortgaande samenwerking binnen Europa.

De RPF is echter geen voorstander van een Europese staatkundige éénwording temeer daar in de europese integratiegedachte het streven naar één Europa als machtsfactor vooropstaat. De opvatting dat een centrale-europese aanpak en optiek dé uitweg vormen voor tal van problemen, wijst de RPF af.

De RPF wil zich dan ook, in het Europarlement even zo goed als in het nationaal parlement, sterk maken voor het uitdragen én praktisch uitwerken van een bijbels-genormeerde visie inzake het besturen en inrichten van de samenleving. Centraal daarbij staan:

- erkenning van het overheidsgezag als 'van God gekregen' én dus aan Hem onderworpen;
- accent op de primaire taken van elke overheid, met name de bescherming van het leven, zowel geboren als ongeboren;
- respekt voor de zelfstandigheid van de van Godswege ingestelde levensverbanden als huwelijk, gezin, kerk,.....
- eerbiediging van de Naam en de Dienst en de Dag des Heren.

De RPF streeft dan ook naar beter contact tussen Bijbelgetrouwe partijen, zowel binnen als buiten het kader van de europese samenwerking.

In de korte geschiedenis van de EG is zeker ook veel goeds bereikt; daarvoor willen we de ogen niet sluiten. Tegelijkertijd echter dwingen de herhaalde crises, de begrotingsproblemen en diverse opgelegde sociaal-ekonomische maatregelen (bijv. stakingsrecht ambtenaren, positie van de vrouw,.....) tot een grondige afweging van de voor- en nadelen van europese samenwerking.

Het komt ons voor dat verdere integratie eerder schade dan winst oplevert voor de europese samenwerking.

Een onverhoopt optreden van het Europarlement als een soort supranationaal parlement, zal de reeds bestaande kloof tussen kiezers en volksvertegenwoordigers nog verder vergroten. Het zicht op het politiek handelen en spreken van de eigen volksvertegenwoordiging in het Europarlement wordt nodeloos bemoeilijkt door de vorming van 'supranationale fracties'. (zie plaatje).

Voorts moet worden opgemerkt dat de invloed van Europese richtlijnen op justitieel en sociaal terrein reeds nu te groot is. Nederland wordt nu al in een aantal opzichten geregeerd door Europa. En dat is een kwalijke zaak. Tegelijkertijd moet gesteld worden dat de bevoegdheden van het Europarlement onvoldoende zijn om krachtdadige controle uit te oefenen op de (Europese) Raad van Ministers resp. de Europese Commissie, waardoor die als het ware in staat worden gesteld een eigen leven te gaan leiden.

Deze overwegingen brengen de RPF tot de volgende programmapunten.

Europese instellingen en organen

- Er moet meer ruimte komen voor fractievorming, standpuntbepaling en stemming door nationale volksvertegenwoordigers in gezamenlijkheid, over partijpolitieke grenzen heen.
- De gehanteerde minimumaantallen w.b. het mogen optreden als fractie (minimum 10, 15 of 21, afhankelijk van de aard van de fractie) dienen te vervallen. De kiezer brengt zijn stem uit op volksvertegenwoordigers en niet op fracties!
- De informatieuitwisseling tussen enerzijds parlementariërs en bewindslieden in Straatsburg en anderzijds die te Den Haag dient bevorderd te worden door (o.m.) regelmatige debatten in het Nederlandse parlement over de zaken van het Europarlement, de Europese commissie en de (Europese) raad van ministers.

- Uitgaande van realisatie van bovenstaande programapunten, is het voor de RPF aanvaardbaar om de bevoegdheden van het Europarlement te vergroten, met name wat betreft de Europese begroting, het z.g. budgetrecht. Wetgevende bevoegdheden dienen nadrukkelijk te worden voorbehouden aan de nationale parlementen.
- Europees Parlement en (Europese) raad van Ministers moeten vaker met elkaar gekonfronteerd worden, overigens met behoud van de bevoegdheden van de afzonderlijke, nationale ministers (o.m. vetorecht). Ook dienen algemene beschouwingen in het EP te gaan plaatsvinden.
- De onverhoopte ontwikkeling van de Europese Raad in de richting van een centraal beleidsorgaan dient met alle kracht te worden tegengegaan. Een versterking van de positie van de Europese Commissie is persé niet gewenst.
- Ten spoedigste dient een definitief besluit genomen te worden over de vestigingsplaats voor de Europese organen, teneinde de kostenverspillende verhuizing te beëindigen.
- Tevens dient de salariering en de belastingheffing voor de euro-ambtenaren, -parlementariërs e.d. op een gelijk niveau gebracht te worden als normaal is voor de nationale ambtenaren, parlementariërs e.d. In ieder geval dient de bestaande belastingvrijdom op korte termijn te vervallen.

Bestrijding van misdaad

- Allereerst dient geijverd te worden voor wettelijke bescherming van alle leven, geboren én ongebornen. Voor de Europese samenwerking betekent dit:
 - bestrijding van het z.g. abortus-toerisme;
 - verhindering van de oprichting van nieuwe abortus-klinieken, en sluiting van reeds bestaande;
 - erkenning van de diverse pro-life-bewegingen als instellingen voor daadwerkelijke maatschappelijke zorg.

- De vrijheid van godsdienst en het dienovereenkomstig leven worde (ook) op Europees niveau bevorderd dan wel beschermd. Betrekkingen met naties die geen godsdienstvrijheid toestaan, worden door de gezamenlijke Europese naties beperkt, of gebruikt als middel om godsdienstvrijheid te bevorderen.
- In april 1983 is bij Europees verdrag de afschaffing van de doodstraf geregeld. De RPF dient te wijzen op de, ten diepste, mens- en God-onterende gronden daartoe, en zodoende te pleiten voor herinvoering van de doodstraf.
- Grensoverschrijdende fraude m.b.t. belastingen en sociale uitkeringen dient te worden bestreden, mede door middel van onderlinge afstemming van de verschillende wettelijke bepalingen.

Toetreding van nieuwe lidstaten

- Het principe-besluit om de aanvragen van Portugal en Spanje te accepteren werd reeds lang genomen. Men heeft de toetredingsdatum geleidelijk aan tot 1984 en nog later laten verschuiven. De moeilijkheden rondom de toetreding van Spanje en Portugal hebben in het bijzonder te maken met de begrotingsproblematiek waarmee de Gemeenschap reeds enkele jaren kampt. De RPF is van oordeel dat het principe van de toetreding van de Spaanse en Portugese democratieën door de lidstaten is aanvaard en als zodanig uitgevoerd moet worden.
- Verzoeken tot toetreding van nieuwe lidstaten dienen in het vervolg getoetst te worden op (onder meer) de erkenning van Israël als soevereine staat, inclusief het recht op veilige en erkende grenzen.

H.3. SOCIAAL-EKONOMISCHE ZAKEN

Het begin van de EG lag in de samenwerking m.b.t. handel en industrie, in de EGKS, de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal.

Vervolgens ontstond de EEG, de Europese Ekonomische Gemeenschap, die geleidelijk aan bekend is komen te staan als EG, Europese Gemeenschap.

Zoals al eerder in dit verkiezingsprogramma is gesteld, wijst de RPF het eenheidsideaal omtrent Europa af, maar wil zich desalniettemin positief opstellen tegenover samenwerking van zelfstandige staten op (sociaal-) economisch terrein.

Bij deze samenwerking gaat het onder meer om een verhoging van het levenspeil en de welvaart in de aangesloten landen. Op zich is daar - bijbels gezien - niets op tegen. Zeker de verbetering van het levenspeil kan geschieden overeenkomstig de kultuuropdracht, om de aarde te ontplooiën en te komen tot verwezenlijking van de dienst aan God.

Bij het streven naar meer welvaart dient gewaarschuwd te worden voor het risico dat zulk een doel ook kwalijke middelen zou rechtvaardigen; dan zou er immers sprake zijn van zoiets als een vooruitgangsgeloof.....

De RPF wil benadrukken, dat ook bij de Europese samenwerking op sociaal-economisch terrein de wetten en normen van de Heilige Schrift in acht genomen moeten worden. Het zijn wetten-leven, die niet kunnen worden geschonden zonder schadelijke gevolgen voor mensen en samenlevingen.

Konkreet betekent dit ondermeer, dat bij de (sociaal-) economische samenwerking ook de ontwikkelingssamenwerking betrokken dient te worden. (zie daar de eerste paragraaf van dit hoofdstuk).

Vervolgens ook verdienen de bestrijding van de massale werkloosheid in Europa, en in verband daarmee een adequate regeling van de sociale zekerheid, de aandacht. (tweede en derde paragraaf).

Daarna zijn de bevordering van onderlinge handel en de afstemming van het industriebeleid aan de orde (vierde paragraaf). Tot slot aandacht voor de financiële kant van de zaak: Europees Monetair Stelsel,..... (vijfde paragraaf).

Ontwikkelingssamenwerking

De gemeenschap onderhoudt nauwe betrekkingen met de minst ontwikkelde landen in het bijzonder en met de ontwikkelingslanden in het algemeen. De opvolgende verdragen van Lomé met de Afrikaanse, Caraïbische en Zuidzee-staten zijn hiervan een voorbeeld.

Desalniettemin bestaat er nauwelijks een gemeenschappelijk ontwikkelingsbeleid binnen de EG.

Ook wordt er te weinig aandacht besteed aan de effecten van het EG-landbouwbeleid op de landbouw en voedselvoorziening in de Derde Wereld. Enkele aktiepunten:

- Het verlenen van zoveel mogelijk hulp aan landbouw-ontwikkelingsprojecten in ontwikkelingslanden, alsmede stimulering van een intern beleid in die landen dat voortbrenging van eigen voedsel bevordert.
- Het verlenen van financiële en technische bijstand aan ontwikkelingslanden voor het verbeteren van hun afzetstructuur en het opzetten van exportprojecten. Temeer geldt dat ingeval van acute problemen, zoals hongersnood, natuurrampen enz.
- De zeggenschap over het eigen hulpprogramma blijft bij de lidstaten berusten. Deze hulpverlening moet bij voorrang geschieden in de allerarmste landen en in landen, waar de hulpverlening kan aansluiten bij de verbreiding van het Evangelie.
- Geen steun behoort te worden verleend aan gewelddadige bevrijdingsbewegingen, zoals bijvoorbeeld in Zuidelijk Afrika.

- In beginsel behoort geen steun ten behoeve van overheidsprojecten te worden verleend aan die naties,
 - ° die de prediking van het Evangelie verbieden of belemmeren;
 - ° die een bedreiging vormen voor vrede en veiligheid;
 - ° die burgers beperken in hun burgerlijke en/of geestelijke vrijheden.

Dit sluit steun aan partikuliere projecten in dergelijke landen echter niet uit; dan immers zouden de betreffende burgers zelfs nog extra getroffen worden.

- De Europese Gemeenschappen dienen te streven naar een beter economisch en financieel evenwicht tussen het geïndustrialiseerde Westen en de Derde Wereld. Binnen het kader van UNCTAD streven de lidstaten eendrachtig naar een duurzame en effectieve dialoog tussen Noord en Zuid.
- Voorkomen moet worden dat vanwege de Europese Gemeenschappen te grote voorkeursbehandeling wordt gegeven aan de zogenaamde ACS-landen (Afrikaanse, Caraïbische en Zuidzeestaten; zie plaatje), waardoor er een te eenzijdige afhankelijkheid zou ontstaan tussen de ACS-landen en de Europese Gemeenschappen.
- De Europese Gemeenschappen stellen zich positief op tegenover ontwikkelingslanden die in onderlinge samenwerking streven naar een effectieve gedragscode voor multinationale ondernemingen.
- Het opwerpen of doen voortbestaan van handelsbarrières ter bescherming van de Europese binnenmarkt, dient terwille van ontwikkelingslanden beperkt te worden.
- Gestreefd dient te worden naar een zodanige vorm van ontwikkelingssamenwerking dat het binnen enkele naties bestaande 'concentratiebeleid' wordt aangevuld en versterkt.
- Overweging verdient het verschaffen van ontwikkelingshulp aan de onafhankelijke thuislanden in Zuid-Afrika.

Werkgelegenheid

De omvang én de toename van de werkloosheid in Europa zijn zó groot, dat ingrijpende maatregelen onvermijdelijk zijn. Met name aan jongeren dient perspectief op zinvolle arbeid te worden geboden. Men spreekt al van een 'verloren generatie'. Daarin kan en mag een christelijke politieke partij niet berusten.

Indien en voorzover de Europese samenwerking bijdraagt tot versterking van de diverse nationale initiatieven ter bestrijding of beperking van de werkloosheid, is zulk een bijdrage van harte welkom.

Enkele uitgangspunten voor de RPF:

- Het tot staan brengen van (groeiende) werkloosheid moet gezocht worden in versterking van de marktsector. De kollektieve sektor, met name op Europees niveau, dient te worden teruggedrongen.
- Een Europees werkgelegenheidsbeleid wordt afgewezen, temeer waar die voorbijgaat aan bijbelse gegevens over huwelijk, gezin, ouderlijke zorg en verantwoordelijkheid van de kostwinner voor zijn/haar gezin.
- Individualisering van de werkgelegenheid dient te worden bestreden; Europese initiatieven op dit terrein behoren achterwege te blijven.
- Ingeval op enigerlei wijze zou moeten worden overgegaan tot herverdeling van arbeid (bijv. door arbeidstijdverkorting), dient gezorgd te worden voor een toereikend inkomen voor kostwinners en hun gezin.
- Voorts dient bij arbeidstijdverkorting gewaakt te worden voor (verdere) verzwakking van het bedrijfsleven als gevolg van (verdere) stijging van loonkosten.

- Het nationale beleid tot terugdringing van de loonkosten, met inachtneming van de positie van de laagstbetaalden, dient door eventueel Europees beleid versterkt i.p.v. verzwakt te worden.
- Loononderhandelingen behoren in eerste instantie tot de gezamenlijke verantwoordelijkheid van werkgever(s) en werknemer(s). Slechts in uiterste noodzaak ligt hier een taak voor nationale overheden.
- Weerstand dient te worden geboden aan pogingen tot het invoeren van een centraal-geleide Europese, economische ordening.

Sociale zekerheid

De nationale overheden zijn en blijven zelf verantwoordelijk voor een voorwaardenscheppend beleid terzake van een rechtvaardig stelsel van sociale zekerheid. De verantwoordelijkheid voor de uitvoering daarvan dient zoveel mogelijk door de overheid te worden afgestoten, terwillen van een heilzame ontplooiing van de samenleving.

Voor Europese organen geldt temeer, dat zij hoogstens een minimale taak hebben inzake de sociale zekerheid.

De bestaande verscheidenheid tussen de lidstaten ten aanzien van de wijze van organisatie en financiering van de sociale zekerheidsstelsels is een gevolg van de onderscheiden nationale politieke tradities en sociaal-economische structuren.

Enkele uitgangspunten voor de RPF:

- Een vergaande harmonisatie is noch noodzakelijk, noch gewenst, ook al verdient de positie van grensarbeiders inzake hun sociale zekerheid nadere aandacht.
- Krachtig verzet is geboden tegen een (Europees) emancipatiebeleid, waarbij volstrekt genegeerd wordt wat de Bijbel leert m.b.t. plaats en roeping van man en vrouw in gezin en samenleving.

- Hetzelfde geldt voor het proces van individualisering inzake beloning en sociale zekerheid.
- Het grote sociale belang van het kostwinnersbegrip, voor gezin en samenleving, dient ook voor eventuele regelgeving op Europees niveau, uitgangspunt van beleid te zijn.
- Inzake de kinderbijslag dient het woonlandbeginsel in de EG erkenning te verkrijgen.
- Overigens worde Europese regelgeving op sociaal-ekonomisch terrein tot een absoluut minimum beperkt, terwille van een ontplooiing van mens en samenleving in verantwoordelijkheid.

Handel en industrie (vervoer)

Een van de belangrijkste verworvenheden van de Europese integratie is de (overigens nog geenszins volledige) vrijmaking van het interne verkeer van goederen en diensten.

Ongeveer de helft van de buitenlandse handel van de individuele lidstaten speelt zich binnen de Gemeenschap af.

Met name voor Nederland is de betekenis van het vrije verkeer van goederen binnen de gemeenschappelijke markt relatief groot. Een gemeenschappelijk vervoerbeleid is mogelijk zonder dat dit gepaard behoeft te gaan met een beslag op additionele begrotingsmiddelen van de Europese Gemeenschappen.

Het ontbreken van een werkelijk gemeenschappelijke, vrije vervoersmarkt leidt tot grote inefficiëntie van produktiefactoren en een groot rendementsverlies. Een gemeenschappelijk vervoersbeleid zal de prijzen van de vervoerde goederen lager kunnen doen zijn en de concurrentiepositie van de goederen uit de Europese Gemeenschappen verbeteren.

Enkele aktiepunten:

- Opheffing van resterende handelsbelemmeringen zal door de Europese Commissie en het Europees Parlement krachtig dienen te worden bevorderd.

- Het vervoer per spoor en over water worde gestimuleerd omwille van het milieu resp. de ruimtelijke ordening.
- Oneigenlijk gebruik van douanemaatregelen (tijdelijk vasthouden van seizoengebonden artikelen) dient te worden bestreden.
- Het behoud en versterking van een gemeenschappelijke binnenmarkt verdienen hoge prioriteit in een beleid gericht op verdieping van de Europese samenwerking.
- De handelspolitiek ten opzichte van derde wereldlanden moet meer gemeenschappelijk worden gemaakt, in het bijzonder ook met het oog op de handhaving van een vrije binnenmarkt.
- Tendensen om de gemeenschappelijke markt meer voor de lidstaten te reserveren, met uitsluiting of beperking van invoer van elders, moeten worden afgewezen.
- Mogelijkheden tot afschaffing van belastingvrije zones dienen te worden onderzocht.

(ontwikkelings- en industriebeleid)

De verantwoordelijkheid voor een ontwikkelings- en industriebeleid berust allereerst bij de nationale overheden. Ingeval er Europese initiatieven worden genomen, dienen die gericht te zijn op produktie in die landen of streken, waar de gunstigste voorwaarden voor een lonende produktie aanwezig zijn. Voorkomen dient te worden, dat produktieverbetering door Europese heffingsmaatregelen wordt afgeschaft (b.v. :tuinbouw, landbouw en fruitteelt). Tevens dient een Europees beleid gericht te zijn op vergroting van de ekonomische zelfstandigheid van het betreffende land of gebied.

Enkele aktiepunten:

- Voor de staalindustrie dient in gemeenschappelijkheid een beleid te worden uitgezet, dat een einde maakt aan zowel de bestaande overcapaciteit als de concurrentie-vervalsende steunmaatregelen van nationale overheden. Produktie geschiede daar, waar de efficiëntie het grootst is.
- In het algemeen dient de steunverlening door nationale overheden aan industriële ondernemingen beperkt te worden, met name wanneer sprake is van concurrentievervalsing.
- Oneigenlijke vormen van protectionisme dienen te worden bestreden.
- Een Europees ontwikkelings- en industriebeleid dient rekening te houden met zo min mogelijk belemmerde invoer van buiten Europa (m.n. ontwikkelingslanden).
- Harmonisatie van technische normen en standaarden worde bevorderd.

Financiën, Europees Monetair Stelsel

In het kader van de economische samenwerking is het bestaan van het Europese Monetair Stelsel een belangrijke verworvenheid. Juist het EMS heeft binnen de Gemeenschap voor een betrekkelijke monetaire stabiliteit gezorgd. Het EMS moet dan ook beschouwd worden als een centraal onderdeel van de gemeenschappelijke markt.

Enkele uitgangspunten:

- De onderlinge valuta-koppeling tussen de verschillende nationale munteenheden resp. de Europese reken-eenheid dient niet strakker te zijn dan verantwoord is met het oog op de ontwikkeling van de nationale economieën.

- De invoer van één 'europese' munt-eenheid voor de EG dient te worden afgewezen.
- Er mag in beginsel niet worden overgegaan tot een verhoging van de eigen middelen door middel van verhoging van de 1% BTW-heffing in de lidstaten. Prioriteit dient te worden gegeven aan de beheersing of terugdringing van de kosten van het gemeenschappelijk landbouwbeleid.
- De bevoegdheid tot het heffen van belasting blijft berusten bij de lidstaten. Het is ongewenst te streven naar een Europese belastingheffing, waarbij aan het Europees Parlement een daartoe strekkende bevoegdheid wordt gegeven.
- De middelen van de EG worden zuinig beheerd. Bij de verstrekking van kredieten en subsidies en het verrichten van andere uitgaven wordt aan de regeringen van de lidstaten zo goed mogelijk opgave gedaan van het feitelijke aandeel van elke lidstaat bij deze betalingen.
- Nieuw gemeenschappelijk beleid, waarvoor aanvullende financiële middelen vanuit de lidstaten nodig zijn, dient een aantoonbaar alternatief te vormen voor nationale programma's.
- De invoering van een financieel vereveningsstelsel binnen zekere grenzen kan overwogen worden, met name voor zover daardoor een vermindering van de bijdragen van minder welvarende lidstaten aan de gemeenschapsbegroting zou worden bereikt. (voorzover althans die bijdragen de ontvangsten uit de EG-kas overtreffen).
- De verordeningen van de Europese Gemeenschappen dienen niet zodanig ingewikkeld te zijn dat een doeltreffende controle wordt bemoeilijkt en ruimte ontstaat voor frauduleuze handelingen met EG-gelden.
- Het is nodig dat de activiteiten van de opsporings- en controlediensten van de Europese Rekenkamer worden uitgebreid.

- Voor de bestrijding van fraude met landbouwgeldten dienen moderne controlemethoden voor het onderzoek ter plaatse in de lidstaten ingevoerd te worden.

H.4. LANDBOUW EN VISSERIJ

Landbouw; begrotingsproblematiek

De hoofdgedachte bij het Gemeenschappelijk Landbouwbeleid is het tot stand brengen en in stand houden van één vrijwel uniform prijspeil voor de in de EG-landen voortgebrachte landbouwproducten, op zodanige hoogte dat de boeren er een redelijk inkomen aan kunnen ontleen. Geleidelijk aan is deze Europese Landbouwpolitiek onder zware druk komen te staan. Bijna driekwart van de Europese begroting gaat op aan Landbouw-uitgaven. Het is dan ook niet zo verwonderlijk dat van alle kanten de roep om herstructurering van het Gemeenschappelijk Landbouwbeleid toeneemt.

De RPF is voorstander van de volgende uitgangs- c.q. actiepunten die het Europese Landbouwbeleid uit het slop kunnen halen.

- Een harmonisatie van het landbouwbeleid in de EG-landen:
 - ° het uitwerken van uniforme kwaliteitsnormen, ook geldende voor in- en uitvoer,
 - ° het tegengaan van invoer tegen abnormale voorwaarden uit derde landen,
 - ° het harmoniseren van de concurrentie-voorwaarden binnen de EG,
 - ° het onderling afstemmen van fiskale regelingen.
- Een redelijk evenwicht tussen vraag en aanbod van agrarische producten op een geïntegreerde markt. Eén en ander kan dan op een juiste wijze leiden tot een meer verantwoord begrotingsbeleid.
- De RPF is geen voorstander van allerlei superheffingen. Het specialisatiebeginsel, dat wil zeggen daar produceren waar de productieomstandigheden het gunstigst zijn, mag niet worden aangetast.

- Markt- en prijsbeleidsinstrumenten moeten beter op hun praktische doelmatigheid worden getoetst.
- Geleidelijke afbouw van Monetaire Compenserende Bedragen (MCB's) is gewenst.
- Geen doorbreking van het 1%-plafond tenzij noodzakelijke aanpassingen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid zulks onvermijdelijk doen zijn.
- Meer aandacht moet worden gegeven aan de verbetering van het voedingsprodukt en aan de gezondheid van dieren.
- In overleg met andere industrielanden moeten de Europese Gemeenschappen streven naar een stabilisatie van voedselprijzen op de wereldmarkt, bijvoorbeeld door het aanleggen van buffer-voorraden.
- Voedselhulp aan hongergebieden vanwege de Europese Gemeenschappen kan zowel bestaan uit het schenken van landbouwoverschotten als uit het inkopen van voedsel uit overproductie van ontwikkelingslanden om die in hongergebieden in te zetten. Op deze manier wordt de ontwikkelingssamenwerking nog bevorderd.
- Bij tuinbouw dient de concurrentie met produkten van buiten de gemeenschappelijke markt ernstig in het oog gehouden te worden.
- De speciale bepalingen die bij het afsluiten van de EEG-overeenkomst gemaakt zijn voor Oost-Duitsland vergemakkelijken de import van tuinbouw-produkten uit de communistische landen en kunnen zeer nadelig werken voor onze tuinbouw.
- Bij import van fruit en bloemen van het zuidelijk halfrond dient nauwkeurig nagegaan te worden of dit een vergrote c.q. nieuwe vraag van de consument oproept danwel de vraag naar eigen produkten doet afnemen.

Visserij

De EG-regelingen inzake de vangstbeperking zijn sterk in het nadeel van de Nederlandse visserij uitgevallen. Daarbij komt nog dat andere EG-lidstaten niet zo streng toezien op het naleven van de regels. De Nederlandse visser is daarvan de dupe.

In EG-verband dient van de volgende punten te worden uitgegaan:

1. Europese viswateren tot 200 mijl rond de gezamenlijke kust moeten in principe open staan voor alle vissers uit deze lidstaten. Het claimen van exclusieve visserijzônes moet afgeschaft worden.
2. Het vissen in Europese wateren door niet-lidstaten dient drastisch beperkt te worden.
3. In het kader van de visstand-bescherming zal aan de belangen van de consumptievisserij prioriteit gegeven moeten worden boven de industrievisserij.
4. Een voor alle lidstaten geldende geharmoniseerde regeling van aan de visserij opgelegde maatregelen zal moeten worden ontworpen.
5. Invoer van visserijproducten tegen abnormale voorwaarden uit derde landen dient te worden tegengegaan.
6. Een voor ieder van de lidstaten rechtvaardig werkend vangstverdelingsbeleid zal tot stand moeten komen, waarbij de volgende zaken dienen te worden geregeld:
 - a. Vaststelling van een maximum aantal vangstschepen, gekoppeld aan een capaciteits- of PK-stop en een lengte-maximum van de boomkor.
 - b. Vervanging van de registratieplicht door vaststelling van een maximum aantal visdagen en uitbreiding van de stillig-periode.

c. Een doeltreffende en realistische controle en begeleiding van de vissers, waarbij naast de biologische aspecten ook de sociaal-economische effecten van getroffen maatregelen tot hun recht komen. Voor vissoorten, die in versterkte mate voorkomen en dus niet overbevist zijn, moet bevissing binnen redelijke grenzen mogelijk gemaakt worden.

H.5. MILIEU EN ENERGIE

De mens kreeg van de Here God een opdracht om de aarde te (be-)bouwen en te bewaren. Hij mag daarbij ook genieten van het vele goede en onbeschrijflijk mooie dat de Heer ons in de schepping heeft toevertrouwd.

Het beheer van natuur en milieu en een verantwoord gebruik van (natuurlijke) brandstoffen verdient dus serieuze aandacht.

Wat betreft Europa, leidt voor de RPF tot de volgende overwegingen:

(milieu)

Ook al ervaren we diverse ontwikkelingen in ons leven als een zegen, dat mag ons de ogen niet doen sluiten voor de schadelijke neveneffecten die met name de industriële ontwikkeling teweegbrengt.

De verontreiniging van lucht, water en bodem heeft veront- rustende vormen aangenomen.

Wat betreft de Europese samenwerking betekent dat het volgende:

- De arbitrage-middelen bij grensoverschrijdende milieu-delikten, zoals bijvoorbeeld het zoutprobleem a.g.v. de Franse kalimijnen en de verontreiniging van de Rijn, moeten versterkt worden.
- Er dient een regeling getroffen te worden voor internationale 'milieu-effekt-rapportage' voor nieuwe, grote industriële installaties.
- De EG moet stimulerend optreden bij onderzoek en ontwikkelingswerk ter verkrijging van middelen voor bronopsporing van 'lange afstands verontreinigers'. Met name geldt dat voor de effecten van 'zure regen', en de daardoor optredende schade aan bosgebieden resp. aan het grondwater.

- De voorlichting worde geïntensiveerd over het verband tussen energie-opwekking en (weg)vervoer enerzijds en milieuverontreiniging resp. volksgezondheid anderzijds.
(met name te denken aan uitstoot van SO² (zwaveldioxide-) en NO_x (stikstofoxide--)).
- Het is gewenst dat het Europese Hof van Justitie bindende uitspraken doet t.a.v. de naleving van internationale afspraken over grensoverschrijdende milieuverontreiniging.
- Milieu-eisen in de Europese resp. internationale milieubepalingen dienen op elkaar te worden afgestemd ter voorkoming van concurrentie-vervalsing.
- Natuurbescherming worde in gemeenschappelijkheid geregeld ter voorkoming van louter-nationale behoudzucht.
Bijzondere aandacht worde daarbij gegeven aan unieke broed- of kweekplaatsen van al wat groeit en bloeit.

(energie)

De energievoorziening is in de afgelopen jaren een steeds belangrijker publieke rol gaan spelen als gevolg van de snel gestegen prijzen van o.m. gas en olie.

Voor de toekomst is het een zaak van wijs beleid om ons niet afhankelijk te stellen van één type energie danwel van derzelve leveranciers.

Het valt niet te verwachten dat alternatieve energiebronnen (zonne-, wind- en getijdeenergie) op korte termijn in voldoende mate in de bestaande energiebehoefte zouden kunnen voorzien. Overschakeling op energie uit steenkool levert niet onaanzienlijke problemen zoals milieuverontreiniging (verzuring van het milieu) en afvalstoffen (kolenas).

Met kernenergie tenslotte doen zich problemen voor op het gebied van bedrijfsveiligheid, dreiging van terrorisme en de verwerking van radioactief afval.

Wat betreft de Europese samenwerking leidt dat tot de volgende actiepunten:

- De Europese naties streven in gemeenschappelijkheid naar beperking van de afhankelijkheid van andere politieke machten, zoals de OPEC-landen w.b. olie, en de Sovjet-Unie w.b. gas.
Belangrijke instrumenten daartoe zijn:
 - ° coördinatie van in- én verkoop van olie, gas, steenkool e.d.
 - ° ontwikkeling van alternatieve energiebronnen zoals zonne-, wind- en getijdeenergie, misschien ook kernfusie.
- Bovenal echter worde besparing bevorderd uit oogpunt van verantwoord rentmeesterschap, besparing zowel door particulieren (bijv. woningisolatie), als door bedrijven (bijv. warmte/krachtkoppelingen), als door overheden (bijv. stadsverwarming).
- Het gezamenlijk onderzoek en de ontwikkeling van nieuwe energiebronnen worde geïntensiveerd, met inachtneming van de zelfstandigheid en het specifiek karakter van de verschillende naties (Nederland: windenergie; Frankrijk; getijde-energie).
- Het onderzoek naar oplossingen voor de genoemde veiligheidsproblemen w.b. kerncentrales, en naar een veilige opslag van radioactief afval worde met grote prioriteit en met gezamenlijke krachtinspanning voortgezet.

H.6. BUITENLANDSE POLITIEK EN DEFENSIE

Het overleg over zaken van buitenlandse en veiligheids-politiek, zoals dat sinds 1970 via het informele kader van de Europese politieke samenwerking (EPS) tussen de EG-lidstaten plaatsvindt, kan een zinvolle bijdrage leveren aan de onderlinge afstemming van het buitenlands en veiligheidsbeleid. Feitelijk is deze EPS geen aangelegenheid van het Euro-Parlement. Toch enkele woorden over de gezamenlijke buitenlandse politiek, zoals die binnen het kader van de EPS wordt nagestreefd. Tegen continuering van deze EPS bestaat ook geen bezwaar, op voorwaarde echter dat de ruimte voor het voeren van een eigen buitenlandse politiek door de Nederlandse regering en het daaraan uiting geven in internationaal verband niet onaanvaardbaar wordt ingeperkt.

Suggesties als zou de EG zich moeten ontwikkelen tot een zelfstandige politieke en militaire macht, onafhankelijk van beide supermachten, leiden tot een desintegratie van het Atlantisch bondgenootschap en moeten dan ook met kracht bestreden worden. Daarentegen moet in het kader van een gemeenschappelijk-europees veiligheidsbeleid gestreefd worden naar een zo hecht mogelijke samenwerking met de Verenigde Staten.

In dat licht bezien moet de vorming van een afzonderlijke en geïntegreerde Europese kernmacht worden afgewezen.

De EG moet zijn politiek ten aanzien van het Arabisch-Israëlijs conflict niet verder ontwikkelen op basis van de Verklaring van Venetië (1981) gezien de rol die daarin wordt toegekend aan de Palestijnse bevrijdingsorganisatie PLO. Het gemeenschappelijk Midden-Oostenbeleid zal zoveel mogelijk in samenwerking met de Verenigde Staten tot stand moeten komen, ter ondersteuning van een beleid dat gericht is op de aanvaarding door alle betrokken partijen van Israël's bestaansrecht binnen veilige en erkende grenzen en dat tevens uitzicht biedt op een reële oplossing van het Palestijnse vraagstuk.

Israël neemt immers een unieke plaats in in de rij der volken. Ook al mag men de huidige staat Israël niet vereenzelvigen met het bondsvolk, toch leert de Bijbel dat God 'om der Vaders wil' met Israël speciale bemoeienis blijft houden.

Bescherming van de rechten en vrijheden van burgers tegen staatsdwang en bestrijding van onderdrukking, vervolging, discriminatie en marteling wegens geloof, politieke overtuiging, ras of huidskleur moeten een belangrijk onderdeel uitmaken van beleid in het kader van de EPS. Bij de besprekingen tussen Oost en West in het kader van de Conferentie voor Veiligheid en Samenwerking binnen Europa moet erop worden aangedrongen, dat de zaak van de mensenrechten niet omwille van de ontspanning naar de achtergrond wordt geschoven. In een gecoördineerd buitenlands beleid van de EG-lidstaten kan plaats zijn voor sanctiemaatregelen op o.m. economisch, cultureel en wetenschappelijk gebied als uiting van protest of als politiek pressiemiddel. Bij concrete beslissingen daarover moeten de te verwachten effecten - zowel voor de betrokken regeringen als voor de betrokken volken - mede in de overwegingen te worden betrokken en moet gewaakt worden voor selectiviteit.

H.7. ONDERWIJS EN KULTUUR

De zorg voor onderwijs en cultuur berust in de allereerste plaats bij de onderscheiden lidstaten, en niet bij de Europese organen.

Toch verdient een aantal zaken de aandacht op Europees niveau:

- De RPF zal in het Euro Parlement pleiten voor vrijheid van onderwijs naar levensbeschouwelijke richting (in vele landen bestaat alleen 'openbaar' onderwijs).
- De wederzijdse erkenning van diploma's en getuigschriften worde bevorderd, met inbegrip van de daaraan verbonden onderlinge afstemming van opleidingen.
- Analfabetisme dient te worden bestreden.
- Gewaakt moet worden voor een achterstelling van de Nederlandse taal (met een klein taalgebied) ten opzichte van andere talen (met grotere taalgebieden).
- De positie van minderheden, van vreemdelingen en met name van vluchtelingen (op religieuze danwel politieke gronden) behoeft speciale aandacht i.v.m. de eigen kulturele verworvenheden. (bijv. zigeuners).
- Verregaand gespecialiseerde gezondheidszorg worde op Europees niveau aangepakt en/of bevorderd. Te denken valt aan hart- en levertransplantaties, maar ook aan bestrijding van uitzonderlijke ziekten zoals AIDS.
- Op mediagebied worde gewaakt voor kultuurvervlakking en -verarming als gevolg van bijvoorbeeld euro-satelliet-programma's op radio en televisie.

TENSLOTTE

Het bovenstaande is slechts bedoeld om de hoofdlijnen aan te geven die voor onze vertegenwoordigers in het Euro-parlement als schets van uitgangspunten zal dienen voor een nadere invulling van christelijke politiek op Europees niveau.

Dit programma is uitgebracht door de Reformatorische Politieke Federatie, zodat men is verzekerd dat onze vertegenwoordigers kiezen voor de richtlijnen die zijn neergelegd in het Basisprogramma van de RPF en in het nationale verkiezingsprogramma 1982 "Om U te dienen"

Gehoorzaamheid in verantwoordelijkheid, dat is waar het ons om gaat wat betreft christelijke politiek, ook wat betreft Europa!